

N:o 41.

Af herr **J. Bromée**, om ändring af 55 och 56 §§ utsökningslagen.

Under några föregående riksdagar har jag, med instämmanden af åtskilliga andra ledamöter af kammaren, väckt motion om ändring i 55 och 56 §§ utsökningslagen af den 10 augusti 1877, i det syftet att klara, till betalning förfallna förbindelser skulle vara utmätningsgilda, ändå att betalningsskyldighet icke blifvit gäldenären ålagd, på samma sätt som bemälde 55 § föreskrifver för fordran, som enligt protokoll öfver offentlig auktion härleder sig från inrop af lösegendom och är till betalning förfallen. Fastän min motion vunnit mycket understöd, särskildt i Andra Kammaren, hvarest den, om jag minnes rätt, en gång blifvit bifallen, har den dock af Riksdagen afslagits. Nu, likasom förut, är jag öfvertygad, att en reform i omnämnda syfte är af behovet påkallad och skulle helsas med glädje af dem, som i sista hand hafva att betala kostnader för lagsökning, kommunicering och utslag, hvarigenom desse blifvit dömda att betala en skuld, hvilken de aldrig förnekat eller bestridt — för att icke nu ånyo tala om den tidsutdrägt, de kostnader och besvär, som fordringsegaren i onödan måste underkasta sig. Mig synes, att en ändring i den föreslagna rigtningen skall blifva till stor fördel både för fordringsegare och gäldenärer.

Såsom ytterligare skäl till bifall för min framställning anhåller jag att få åberopa hvad som därför förut anförts, och beder särskildt få hänvisa till min motion n:o 67 vid 1890 års riksdag.

På grund af hvad som nu och förut anförts, får jag föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta sådana ändringar i 55 och 56 §§ utsökningslagen, att dessa paragrafer komma att innehålla följande bestämmelser, nemligen:

55 §.

För fordran, som *grundar sig på klar, till betalning förfallen förbindelse, som ock för fordran, hvilken enligt protokoll öfver offentlig auktion härleder sig från inrop af lösegendom och är till betalning förfallen, må ock, ändå att betalningsskyldighet ej blifvit gäldenären ålagd, utmätning ske, der gäldenären vid utmätningstillfället utan jäf erkänner skulden; dock skall utmätningssmannen, innan utmätningen verkställes, om erkännandet taga skriftligt bevis, antingen af gäldenären sjelf eller, om han ej kan skrifva eller ej vill beviset meddela, af två ojäfvige män.*

56 §.

Vill någon erhålla utmätning enligt 55 §, skall skriftlig ansökan jemte *fordringsbeviset i original, der utmätning äskas på grund af sådant, och protokollet vid auktionen eller utdrag deraf, om utmätning skall ske på grund af dessa handlingar, till utmätningssmannen aflemnas.*

Om remiss till lagutskottet⁷ anhålles och hemställes tillika, att utskottet ville, i fall min framställning der vinner bifall, vidtaga de redaktionsförändringar, som kunna vara behöfliga.

Stockholm den 26 januari 1898.

J. Bromée.

HäruTi instämma

S. M. Olsson.

O. Walter.

J. P. Jansson.

E. Eriksson.

J. Nordin.

P. Norberg.